

תורה

דבר המערכת

אנו מגיטים לכם את העלון הראשון לסנה"ל תשל"ט. מדי שבוע תקבלו עלון כזה ובו יבואו לידי ביטוי קאורעות השבוע החשובים ביותר. יופיעו בו סירים, חיבורים, ראיונות והערות שחשירו בכל נושא טיעוניק אתכם. אנו מצפים להשתתפותכם הפעילה! כתבו והכניסו את הכתבות לחיבת המכתבים שליך הדר המזכירות.

שביתת / נועה צחובל (ר')

המורים טובחים! לקטנים-מה טוב ומה נעים, אך העולים לחטיבה, כך אומרים; צריכים להיות בעלי הסכלה טובה... לכן נבקש מהמורים עזרה, אך נקוה שהמורים יחזרו מהר, כי ההורים הם לא תחליף עוזר, נו, מתני כבר תחזרו מורים? נקוה שלא יעברו הרבה ימים...

כשיבוא השלום

שאלתי ילדים מכתות א'-ב' אם הם רוצים סביחה. רובם ענו: לא רוצים סביחה! כי רק עכשיו התחלנו ללמוד ואנו רוצים להמשיך. ילד אחד מכתה ג' אמר: שחזא כן רוצה חופש ואינו רוצה ללמוד...

ואי שפירא (1)

(המטך הטלום).....

החזרת שטחים תמורת שלום

אינני מסכים לזה שישראל תותר על שטחים ענקיים תמורת שלום. אבל שלום זה דבר טוב, ולכן קשה לי להחליט-מה עדיף? שלום בטוח או שטחים גדולים שצריך להחזיר? הלא תסאר לנו ארץ קטנה מאד... נצטרך לפנות יטובים בטיני וברצועת עזה, ולזה אנו לא מסכימים. אבל אנו רוצים בטלום. ובכן, מה לעסוק ובכן, מה לעסוק?

ירון בלוזניס/ר'

השלום קרב ובא

השלום קרב ובא וכולם שמחים מאד - לא יהיו עוד מלחמות. נוכל לנסוע למצרים ולראות את פלאותיה. נוכל לעזור להם בדברים טובים והם יוכלו לעזור לנו בדברים טובים. אין נפלא מן הטלום, אם לא נהיה בריב עם ארצות טונות יהיה נפלא!

אנו כבר לא נשמע הותחים יורים. אולי מרוב שמחה, אבל לא בגלל מלחמה! עכשיו נוכל לטום או לטוט למצרים ולראות את הפירמידות שבנינו פעם. נוכל להיזכר שהיינו עבדים.

סגית מיכאלי/ג'

אני לא רוצה סחיה. מלחמה, טאף אחד מארץ ישראל לא ימות ומותר יהיה להכנס למצרים. אני נורא נרגשת. היום שמחים אנו, כי שלום לנו.

אפרת מסיקה/ג'

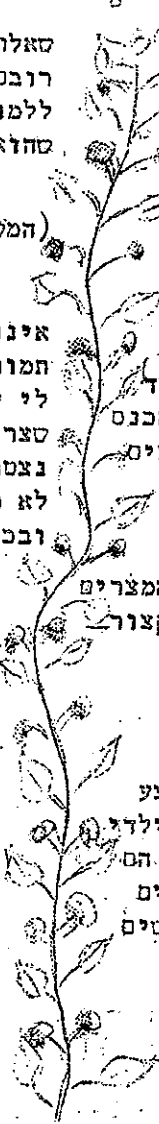
הייתי רוצה לבקר את בית הספר של המצרים וגם לראות את הארמון של סאדאט, ובקצור את כל מצרים.

חגית בר-לב/ג'

כיצד מצטייר בעיני השלום?

בעיני הוא מצטייר בהילה ורודה ובאמצע כחוב: ש ל ו ם. ילדים ערכיים עובדים עם ילדי ישראל. אנו יוטעים למצרים והט לירוטלים, הם לומדים עברית ואנו ערבית. שני העמים קוראים ספרים באנגלית, עברית וערבית. ואנו מרגישים חמימות, כי אנו נמצאים בזמן שלום. כך השלום מצטייר בעיני.

נועה צחובל - ר'

השלום

ניסתה לחבר לטלום הסבר,
 קיוותה טאז סוף סוף יבוא
 אבל הטלום קצת חת/כב
 וטוב הפך להיות חלום.
 אבל עכשיו הוא עף מהר
 כמו יונה צחורה
 ויט לו סמל בלבבות
 והוא מפיץ אהבות
 והוא נחמד והוא נעים
 והוא יסרור בין העמים
 והוא רוצה את הטלוח
 והוא יביא את האחות
 והוא, והוא, והוא - טלום
 ש ל ו ם

טלום - טלום
 כולם אומרים
 טלום, טלום, בלי הסברים
 טלום, טלום, האב, האס
 קלום, טלום, בלי לסכם
 טלום, טלום, הבן, הבח
 טלום, טלום, הצוף, נחמד
 טלום, טלום, כל אחד
 טלום, טלום, ויד ביד.
 ועל טלום כולם חושבים
 ולטלום כולם מקונים
 בלי הסבר פחות או יותר
 אומרים טלום טחם ולא יותר
 וטלום המון הסברים
 חלקם ארוכים חלקם קצרים.

דליה הרועה - כתה ד'

איך יהיו יחסינו עם מצרים כשהיה שלום

בעוד טלוסה חודשים יחתם הסכם שלום, בין ישראל ומצרים. אז נוכל לבקר במצרים בפירמידות ואפילו נוכל לנסוע אליהם ברכבת. עכשיו סוללים מסילה ברזל בין ישראל ומצרים. הערבים יוכלו לבקר אצלנו ואנחנו נוכל לעזור להם. למשל: לפתח את טחמי החקלאות והתעשייה. הם יוכלו לעזור לנו בנפט - אנחנו נקדה והם יתנו לנו חלק מהנפט. ואפילו ילד מצרי וילד ישראלי יוכלו לשחק יחד.

גליה טרגיאן -

חזרה לתנועה

חזרה לתנועה:- נהניתי מאוד מהחוג לחנועה, כי שחקנו במטחקים מעניינים. בהתחלה שחקנו בכדורגל לפני וזה מצא חן בעיני. אחר עלינו וירדנו על כסאות לפי תמורה פנינה הזריכה אותנו, זה היה כמו טעור התעמלות קל. אני אוהבת התעמלות.

מירי עובדיה - ו'

חזרה לריקודי עם:- נהניתי מהחוג הזה, אבל היו ילדים שהתביישו לתת יד זה לזה בטעת הריקוד. רקדנו וטרנו רוב הזמן. אך כשהמדריכה הסבירה איך רוקדים, ילדים טיודעים זאת הסתעמו. נקוה שזה יסתנה לטובה.

הדס קדם - ו'

הפעם אמליץ בפניכם על 3 סוגי ספרים טכדאי לקרוא אותם:-
א; עזים הכלבה הצנחנית (מוטה גור) וכן **עזים בארמונות קהיר** - 2 ספרי מתח המספרים על הכלבה הנועזת והרפתקאותיה בקהיר ובמבצעים טודיים שהיא מטתפת בהם.

ב. גוליבר בארצות הפלאות (סויפט) - ספורי אגדה המספרים על מסעותיו של גוליבר בארץ הגמדים ובארץ הענקים.

ג. תוכידיס מגנה ארובות וכן תוכידיס מחלק עיתונים - 2 ספרים המספרים על תוכי טובב הגורים לצחוק וגם לצרות צרורות.

יוסי שפרוס - ו'

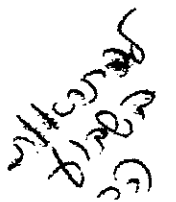
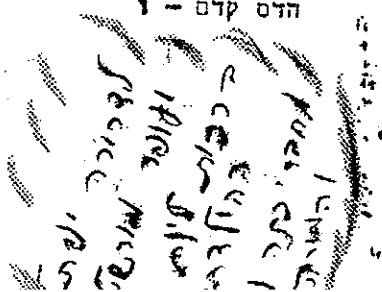
אני ממליצה על הספר **דניאל דירונדה** - מסופר בו על ילד יהודי טאומץ על ידי רוזן אנגלי והוא מתקרב ליהדות בלי לדעה שהוא יהודי. רק בסוף בודע לו שהוא יהודי.

הדס קדם - ו'

יוסי קצרו קצרו קצרו

למורה חנה קרפון ברכות ואחולים הולדתה שחל כנחילת החודש.
 עד - 120 שנה

למורה יפה שדות ברכות ואחולים ליום הולדתה שחל השבוע.
 עד 120 שנה

השלום

כיצד מצטייר בעיני השלום?

השלום נראה לי כציור פלא, סיכול לדבר ואומר פעמיים את המילה "שלום" לכל עובר ושב. ובטח הוא גורר במקום אחד, הוא עף למקומות אחרים להסכים גם עם שלום. ובטח הוא מקיף את העולם כולו, יטרוד שלום אמת.

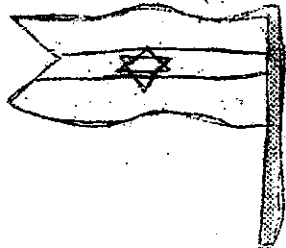
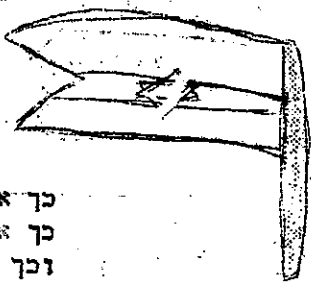
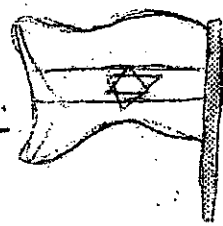
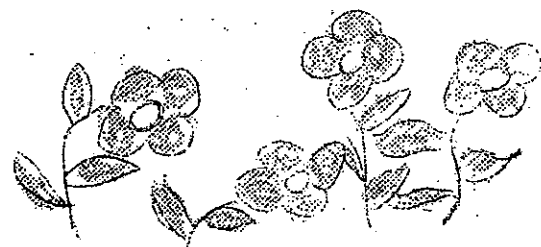
יום מרגולין - ז'

ש ל ו ם

- שלום אם
- שלום אב
- שלום סבתא
- שלום סב
- שלום ילד
- שלום ילדה
- שלום דומם
- שלום חיה

כך אנמר דאט ממלחנו,
 כך אומר מר בגין שליחנו,
 וכך נסיר סיר הללויה,
 סיר זה יהיה לתקוה ותהילה.

אפרת זלינגר - כתה ה'

ש ל ו ם / טלי מטיקה-ג'

יבוא היום, יבוא היום,
 והשלום יגיע הלום.
 מכל עבר, ומכל צד
 השלום יבוא מן.
 ערבים, יהודים,
 מצמים, מחכים.
 וסאדאת את סיני הוא רוצה,
 ואילו בגין בקוצר רוח מחכה
 וקרטר מה רוצה?
 רק שלום, רק שלום!
 שיגיע כבר היום...
 אנו בני ישראל
 רוצים שלום על ישראל,
 הנה יונת השלום
 שבאה לה פתאום,
 והיא אמרה שיש לה
 בטורה בטבילי,
 והיא עפה לה פתאום,
 והשלום הגיע,
 הגיע היום ! !

השלום - שלי

יום אחד, כאשר חזרה נורית מן הגן, רצה ואמרה: הגיע השלום שלי, שלום השלום, ורק שלי.
 וכל הילדים רצו וקראו: הגיע השלום, השלום שלנו. כאשר הגיעה נורית לביתה, סיפרה להוריה,
 מה שסיפרו לה בגן - שהשלום הוא טוב ולא רע.
 אבא של נורית הכין הפתעה - לנסוע למצרים לפירמידות, שבני ישראל בנו ועבדו וסרחו למען
 המצרים ועכשיו אנו כבני ישראל לא עבדים של מצרים, אלא חברים שלהם. יותר לא תהיינה
 מלחמות. נורית מאד התלהבה מן הרעיון והחליטה שזה יהיה נחמד, אך אמא מאוד פחדה מפני
 המצרים...
 המצרים...

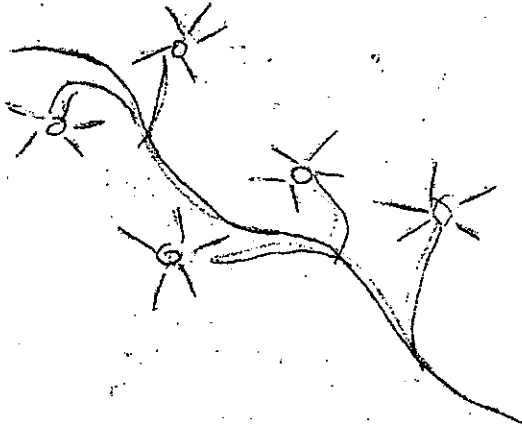
3 כור ברכות-עולם האלופת:

תאמיני כמה טוב להאמה	תאמיני כמה טוב להאמה
אברכים את חבריהם	אברכים את חבריהם
ע'פד סלמה וצ'ר אסוקה	ע'פד סלמה וצ'ר אסוקה
תאמיני כמה טוב להאמה אברכים	תאמיני כמה טוב להאמה אברכים
את חבריהם חיים שצ'ר	את חבריהם חיים שצ'ר
א'יאר ב'ר ג'ר אברכים	א'יאר ב'ר ג'ר אברכים

חזיתי בסרט "שוואה"

לפני זמן מה צפיתי בסידרת הטלוויזיה "שוואה" כי הייתי מעוניין ללמוד יותר ויותר על השואה במלחמת העולם השנייה. ראיתי על זה המון סרטים והוספתי ידע, אך בסרטים העודיים אמרו שזה קרה כך וזהו! ואילו בסרט עלילתי זה הרגשתי שזה כאילו קרה לי. לא האמנתי שבני אדם אינם מסוגלים אפילו לומר לעצמם "היינו אסמים" "היינו רוצחים" ולהודות בתשובה. בסוף הסדרה הרגשתי שהגה אפילו בסוף הרע ביוני יכול להיות משהו נחמד. לאחר הסדרה הרגשתי שהנה נטענת בעוד כפצת של ידע ועצב על זכרון 6 המליונים שניספו בשואה... ומעודד שהנה סריד המספחה עולה ארצה ובונה אותה ועוזר להקמתה, כי בזכות השואה הוקמה המדינה.

יגאל זקס - ו'

בשבועות האחרונים הוצג בטלוויזיה סרט בשם "שוואה". בשל חשיבות הנושא הומלץ בפני התלמידים הבורגנים לחזות בסרט זה, המטמט עדות נוראה על כל מה שעבר על יהודי אירופה בתקופת השואה. לפניה כמה חיבורים של תלמידינו המספרים על התרשמותם מסרט זה. בעיתוננו גם כתבות נוספות על נושא השלום.

מחשבותי ודוגשותי כאשר חזיתי בסרט "שוואה"

כאשר חזיתי בסרט כל הזמן חשבתי: איך היהודים לא גויסו לפני הוצאה להורג? לא הבנתי למה היהודים סידעו שהם הולכים למות לא עשו כלום. הרי במילא הלכו למות, ולמות עם רובה ביד זה יותר טוב מאז. ואיך יס לילד אהרון אומץ להבריח נשק ולהלחם בגרמנים הרגשתי את עצמי **חומסי מרד** כאשר ראיתי את היהודים חסרי החיט. במרד הרגשתי את עצמי יורה במקלע על מלחמו כאשר ראיתי את אהרון יורה. הרגשתי את עצמי מרד בגלל אחיו של יוסף שהזכיר את מלחמת יוד בגליציה. הרגשתי כמוהו.

קנין נרדי - ו'

מחשבותי ודוגשותי כאשר חזיתי בסרט "שוואה"

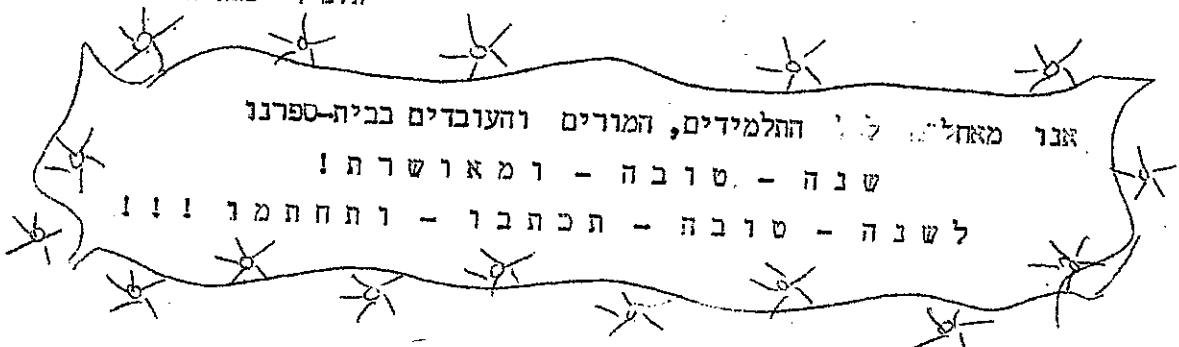
ראיתי רק את הפרק האחרון והתחלת הפרק הראשון. את הסאר לא ראיתי, כי פחדתי מפני סיטנים בלילה. בהתחלת הסרט ראיתי שכל הזמן יורים והורגים ולכן לא יכולתי להמשיך להסתכל. את הפרק האחרון ראיתי כי הורה המליצה לראותו. - מחשבתי הייתה: למה דוקא ליהודים עשו זאת? לאחר שקצת חשבתי, ראיתי ושמעתי הוברר לי טעמו שזה ליהודים כי הם היו שנואים על הגרמנים והם לא נחשבו כגזע הטוב. לפי דעתם של הגרמנים צריך להטמיד את כל היהודים! כל פעם שראיתי את המקלחות עברה בי צמרמורת ודמעות עמדו בעיני. גם כשראית את התמונות של הגופות, את המטרפות וסדה העפר של הגופות נדמה היה לי ששמעתי את הצעקות. פחדתי מאד שזה יקרה טוב ולא יסאר משהו מעט יסדאל. בסוף הסרט כאשר ראיתי את סאריט הפליטה רוח לי - ראיתי טעוד נסאר משהו ואז כמעט בכיתי על סאריט הפליטה שנסארה מהשואה, זעל אובדן 6 המליון.

דגנית בן-ארצי - ו'

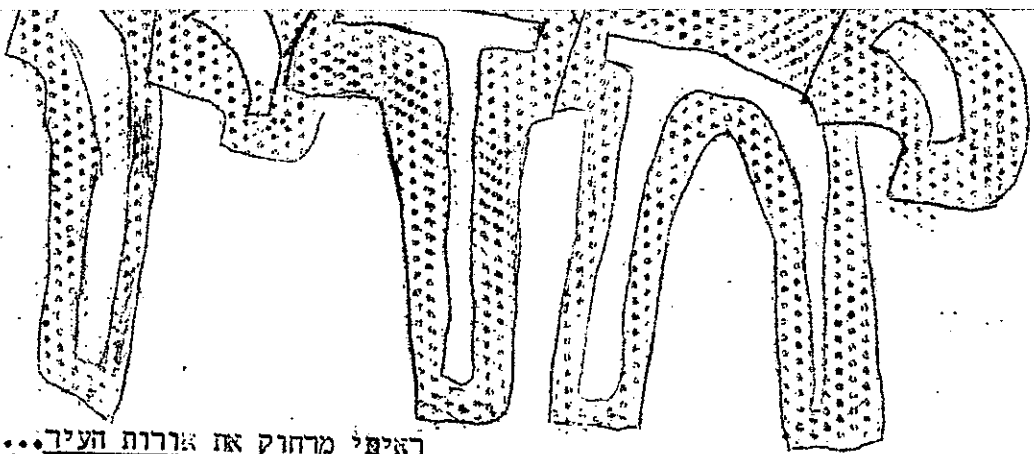
עצב - כימי - אלו ל

איש אחד הלך לבית הכנסת לבקש שליחות. הוא נזכר בחטאיו, עיניו מלאו דמעות והוא הצטער על כך. הוא בקש מאלוהים שיסלח לו, אך הוא לא יכול היה להתפלל לאלוהים מפני שהיו לו יסורי מצפון והוא התעלף מרוב עצבות. העבירו אותו לבית חולים, הגישו לו עזרה ראשונה והוא התאוסט והתפלל לאלוהים. ו-ה' סלח לו.

דובי, אוהד, חיימקה ודורון תלמידי כחה ה'

דבר "e" - תש"ה

ראיתי מרחוק את אורות העיר...

יצאנו מהכפר בלילה לכיון העיר. נסענו לבד בכביש, זה היה בחקופת המצור על ירושלים היינו חמישה חברה, כולם שתקו ידענו שבעוד כמה שעות יפגינו אותנו הערבים. כעבור שעותיים נכנסנו לטוח רוביהם של הירדנים. היכינו, ידענו שבעוד כמה שניות נחגלה לערבים. פתאום נראתה אלומת אש ונסמעה התפוצצות. אלומת אש שניה ויואב נפצע. עודד טיפל בו, כך עברנו אותם. ליד לטרון. כך נפצעו גם יוסף ורן והיה הרוב אחד - רס. כעבור כחצי שעה התבטנו החוצה וישב אור, הסבנו - עוד פגז! התכופפנו... טוס התפוצצות. הכטנו והנה: אורות! ירושלים! - צעקה. נסענו ביהר מהירות בין הפגזים, עד שהגענו לירושלים. התקשרתי למפקדה ושלחו הגבורת ואספקה. אך מה חבל - יצאנו חמישה וחזרנו ארבעה... ועד היום אני זוכר את אומץ לבנו של רס.

יוני צהובל - כתה ד'

נסעתי כלילה דרך ארובה

פעם נסעתי מחיפה למיטב. בדרך היתה ידגה שטרקה וירד גסט חזק והיו ברקים ורעמים חזקים. קצת פחדתי אבל ידעתי טעם אבא שלי טוס דבר לא יכול לקרות לי. כך נסענו, הייתי עיף ונמנמתי באוטו. פתאום אבא שלי עצר את האוטו באופן פתאומי, נבהלתי מאוד וקמתי. סאלתי את אבא: מה קרה? והוא סיפר לי שמכונת מהכיוון הטני נלסתה לעקוף מכונת טלפניה ולא טמה לב למכונת טל אבא. לכן אבא שלי עצר את המכונת באופן פתאומי, המטכנו לנסוע עד שהגענו הביחה. ספרתי לאמא ולאחותי את מה שקרה לנו בדרך. "סוף טוב הכל טוב". עמית יורן - כתה ד'

עמית יורן - כתה ד'

החונני בא

בא הגסט, באה רוח והפילה את החפוז, התפוז החפוז והעץ בכה ואמר: רוח, רוח, למה השלת החפוז? והרוח צחקה, והלכה אל המטה. טס הסתירה את פניה וצחקה... ח... ח... ח...

אדור בן ארצי - ב'

כטאמא מחייכת...

כטאמא מחייכת, אז אני הוסבת טעטיחי מעטה טוב. אולי הייתי בטקט, אולי רחצתי את הכלים, אולי טאטאתי את הרצפה ואולי ואולי...

אורלי הזה - כתה ג'

דבריהם ערבת

השבוע (ב-כ"ט בנובמבר) מלאו 31 שנים להכרזה באו"ם על חלוקת הארץ בין היהודים והערבים, ומתן עצמאות לעם היהודי בארץ ישראל.

בבית-ספרנו החל הטיפול בעניני סדר ונקיון ואנו כבר מרגישים בחוצאות - נקי יותר ונעים יותר בחצר ובמבנים. בולטות ונקיון הכתות הנמוכות. כל - ואבוד!

כל - ואבוד!

נסעתי כלילה בדרך ארובה

הסעתי חולה לבית החולים הדסה טבירושלים. זה היה בזמן המצור. אני הייתי נהגת אמבולנס, המצור היה על ירושלים, כשהובלתי את החולה הסתי אחריות גדולה פחדתי טמא ניפול ונתדרדר למטה, או טיבואו מחבלים, או טיס מוקטים בדרך. אך לבסוף הגענו לבית החולה טכ מחוסר הכרה. טפלו בו ואחרי שבוע היה כבר בסדר.

גליה טרגיאן - כתה ד'

כטאמא מחייכת

כטאמא מחייכת, אני מרגישה נהדר, אני מבקט מונה, שתחוק אתי והיא אומרת: "טוב, בואי, נסחק", וטחתי אתה, כאטר אמא מחייכת... אני גם כן מחייכת ומחבקת אותה.

ליאח לוי - כתה ג'

כטאמא מחייכת

כטאמא מחייכת זה סימן שהיא טומכת עלי. היא אומרת לי ללכת לחנות או אל הפרדס לקטוף קלמנטינות, או שהיא נוסעת ומטאירה אותי וטומכת עלי.

נעמי טפר - כתה ג'

אנחנו ילדינו בקר... מלך סאב... חמו אורלי

אנחנו ילדינו ילדינו... מלך סאב... חמו אורלי

אני הירשתי כאילו היבה בני מלכים הולכים ביער, ופתאום רואים מתוך עץ אחד עולה נסיכה וקוראת: הידל! הידל! הוא מכל עבר עולות נסיכות ומחלילות לרקוד. ואז, בני המלכים קוראים פעמיים: הידל! הידל! ומחלילים לרקוד עם הנסיכות, ושמה רבה ביער. כל החיות התאספו ליד המקום שבו רקדו בני המלכים, והנסיכות, והסתכלו בנסף היפה והתחילו כאילו צוחקים.

לאה בכר - כחה ג'

אני חסמת את החלליות קטנות ויותר גדולות ועוד יותר גדולות ואחר כך כל העלים בידל ולסיום הרבה שופרים בידל. וגמר.

מיכל רייס - כחה ג'

אני הרגשתי כאילו רקדניות רוקדות והחוצרות מנגלות, ופתאום באים אבטי צבא והרקדניות ברחו וכל החצוצרות הגבירו קולם והצבא ודף אחרי הרקדניות, עד שהפסיקו לרדוף אחרי הרקדניות והם המשיכו לרקוד והחצוצרות הנמיכו קולם והתופים גם ניגנו.

אמיר לויס - כחה ג'

אני הרגשתי כאילו הצבא התורכי והצבא האנגלי יוצאים למלחמה, והתורכים מנצחים. אך האנגלים קמים לתחילת ההורגים את התורכים והוזרים לאנגליה, טמחים, וסם עוטים מטחה גדולה.

עמר יפה - כחה ג'

אני מרגישה סאני במערה וחוסך, ואני מפתח, ופתאום מדליקים את האור ומחלילים לבגד בתופים. ופתאום אני סומעת זמרת שמה חזק חזק.

אילנית בוקרה - כחה ג'

ה ח ל ו ם - (סיפור)

ערב אחד שכנתי על מטה ולפתע הופיעו מיני יצורים מפחידים ואיומים. היו סם בעלי טבעה או טמונה, באסלם, בעלי טער אדום, או ולנו, לאחדים גובה סל. טמונה מגרדי טחקים. אולם היו גם כאלה עם חמישה... אבל דבר אחד היה מרתף לכולם - כולם הפחידו אותם מבצנה, ראו את זה לפי הזנב-טלהם, ואני יודעת שהם בכוונה היו מפחידים ומבהילים והם בכוונה היו איומים. את כל זה אני יודעת וטלא יחטבו להם!

אבל פתאום באולס המלך (בה הידיעה) והוא נראה גדוץ כר: טער טמילא את כל הריצפה כמו שטיו היה לו ראש ענקי וסיר כל עין! - והיו לו גם שתי ידיים ושתי רגלים (במיקרה) פיצפונח! שבקטראו חוסח! את זה כבר לא יכולתי לסבול ואז קראתי: א-א-א! ואז לפתע התעוררתי והכל היה במקום, והכל היה סחם... ח ל ו ם !

אסנה דגני - כחה ח'

דן ודנה בגטם

דן בא אל דנה, דפק בדלת. פתחה את הדלת אמא של דנה, אמרה: דנה לא בבית, חלך לחפש אותה. טוב-אמר לאמא של דנה. יצא דן, פתאום ראה שיררד גטם. דן ודנה נפלטו ורקדו: גטם, גטם טוב, סרו: ל, ל, ל, וצחקו: ח, ח, ח, איזה יופי! ופתאום נפסק הגטם, נאנחו ואמרו: חכל!

אילת ברכה - כחה ב'

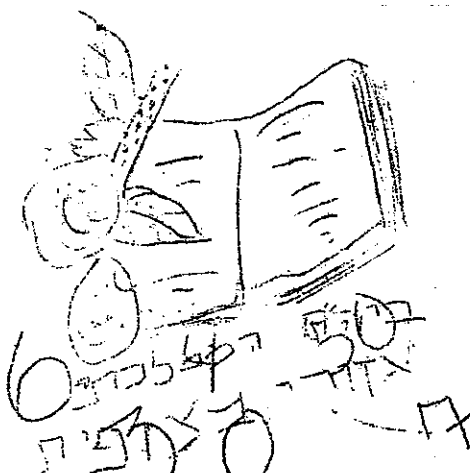
האמה מן הוואם באן הקפה
 פאלט: הוואם, ומה זה שוואם
 טאלום א הבעוואם?
 השוואם על וצבה בת חמש,
 מאלה: טאלוי שוואם, שניצ. איפה
 הלא החור...

אשונה כראיה בום וחלה,
 חזרה לך ערבי צופה אקבלה
 האיק היה בום-שאלו את כראיה
 צרעה: שפלו אום ואתי אבו
 אלה...

דבר - המערב -

בית ספרנו הוא ביתנו ואנו מעוניינים
 שיהיה יפה ונעים. על כן התחלנו לקטט אותו
 בעזרת ציורים ועבודות שלנו וגם עציצים
 נאים, החלויים בתוך מקלים שהכינו כחה ו'
 כל כחה חדאג להסקאת הצמתים ולשמירה על
 נקיזן הכחות והמסדרונות שעל ידם.
 ס י ס מ ח נ ו - דירה נאה מרחיבה דעת
 של אדם!

שעור השבון

בשעור מסעמט
 והדקה נמשכה.
 איך לי מה לעשות
 ובכל זאת אני מחעייפת...
 ולפתע פתאום
 אני מגלה
 שהאף של המורה
 צמח בטעה האחרונה!
 זה יאוש, ממט נורא,
 עוד אתפוצץ בעוד דקה!
 אך הנה מוסיע,
 עזר, וגבאל -
 הצלצול ידידנו
 מצטלצל וצוהל...
 אסנת דגני (ה)

4
 5
 100
 2
 3

40
 8
 6
 20
 190

המשא ומתן בושינגטון

לפני כמה חודשים החל המו"מ בושינגטון ובטופו
 (כך אנו מקווים) יתחם הסכם שלום. בהתחלה חשבו כולם
 שהמו"מ ימשך מכסימום חודש, אך כבר חלפו כמה חודשים
 מאז החל. מצרים רוצה שישראל תיסוג לגבולות 4 ביוני
 1967. (יום לפני מלחמת ששת הימים) כלומר: שישראל תוותר
 על סיני, יהודה, שומרון ורמת הגולן. ישראל הסכימה לוו
 רק על סיני ומקד הויכוח כרגע הוא - רצועת עזה, בגלל
 תוכניתו של אריק שרון להקים מרכז אזורי סם. ו...
 סמוך שהמצרים לא מוכנים לזה. ולכן נכנס המו"מ
 למסבר וייתכן שתהיה הפסקה בסיוחה.
 רם יבנה - כחה ו'

בשיעור עתונות

אנחנו לומדים בשיעור עתונות על צורות פירסומות
 וכוהרות חשובות ומיטניחות, על סידורן לפי סדר חטיבות
 הידיעות ועל צורת עריכת העתון. לפי דעתי זהו שיעור
 יפה מאוד ומהנה. אנו לומדים דברים רבים שלא ידעתי
 ללומם לפני שלמדתי עתונות.
 עכשיו, כשאקרא בעיתון, אתמצא יותר ואבין את הכתוב בו
 ואדע איפה להפש זאת.
 גביס חנוך - כחה ו'

יום ההעשרה

כאשר אני בא ביום שישי לבית-הספר אני שמח, כי
 לא יתנו לנו שעורי בית ולא לומדים כרגיל.
 אני אוהב במיוחד את החוג לתנועה, שטס משחקים
 ועושים כל מיני משחקים וגם את החוג לירמה, בו
 משחקים במשחקי זהירות וגמישות. כאשר יש רקודי-
 ...

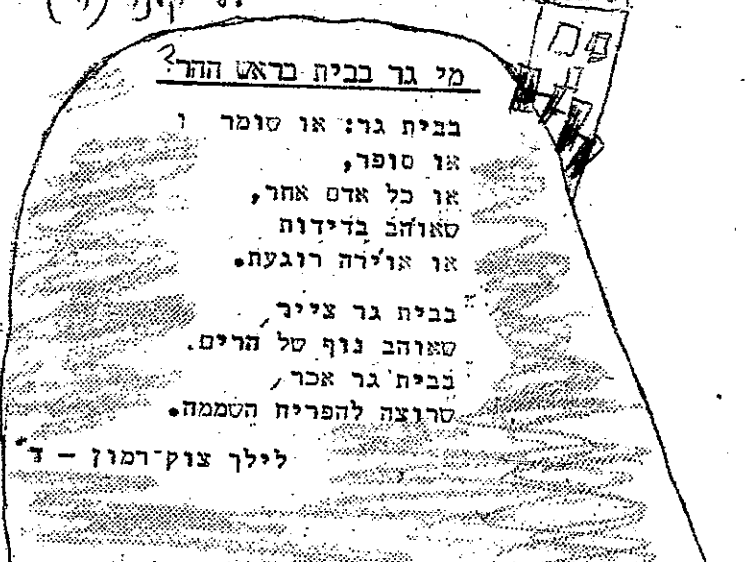
מי גר בבית בראש ההר?

מי גר סם בבית?
 סומר מסילות הרכבת?
 או היט עובד בהיט?
 או אפילו סחס גננה?
 אני בנחת נוטעת,
 עוברת על פני הבתים,
 והמכונית את המרחקים גומאח
 אך מי האנשים סם גרים?
 קרן אור מחלון בוקעת,
 והמכונית נוטעת,
 את המרחקים גומאח
 ונדסעת לה בפסג
 עד שהגענו הביתה,
 ואחוזי נמה לה, נמה.

הי קני (3)

מי גר בבית בראש ההר?

בבית גר: או סומר ו
 או סופר,
 או כל אדם אחר,
 שאוהב בדידות
 או אוירה רוגעת.
 בבית גר צייר
 שאוהב נוף של הרים.
 בבית גר אכר,
 שרוצה להפריח הטממה.

לילך צוק-רמון - ד'

הצפייה של האדמה ושל האכר לגשם

היה היה אכר ולו היו שדות וכרמים. אבל לא היה גשם. האכר זרע כבר את הזרעים וחרט את אדמתו. חיכה האכר לבוא הגשם וגם האדמה חכתה. האכר מתפלל לגשם והאדמה פותחת את הפה ובוכה: גשם גשם מהי תרד עלי? מהי חטקה את זרעי? - מתחננת האדמה. פיתאום טיפה צונחת ואיתה צונחות עוד טיפות, והאכר אומר: גשם! לפני האדמה צוהלים, האדמה שותה והזרעים הפכו לצמחים וכולם היו שמחים לבוא הגשם. כולם שחו מים ורקדו "וטאבתם מים בטטון".

רן עמר - כחה ב'

גשם ראשון (נקודת ראות של ילד טעומד לצאת לטיול)

"היום ירד גשם במשך כל היום" -
 אוי לי, דוקא היום יורד גשם, גם בטיול בסנה שעברה ירד גשם בבוקר, אבל עכשיו כל היום אוי לי, עד שהכנתי את כל הדברים - כל כך התרוצצתי בטביל הטיול הזה.
 הי, איזה כיף! איזה יופי! כמה חיכיתי ליום הזה!
 זה לא כיף! היום הייתי צריך לצאת לטיול ובגלל הגשם לא אוכל לצאת. אבל אילו לא היה יורד גשם, לא היינו יכולים להשקות. אין היום מים וכל היבול היה נובל. היינו מפסידים עשרות אלפי לירות.
 אבל מה אעשה? הפסדתי טיול כל כך יפה והגשם מתחזק. מה אני אעשה? ידחו לכם את הטיול למחר.
 גם מחר ירד גשם...
 הלואי שירד ותהיה כמות מספקת לכל השדות.
 שיפסיק, די, די!
 לאן אתם יוצאים?
 היינו צריכים לנסוע לירושלים.
 כבר לא תצאו, שם גורא קר ואם יצאו, אתה לא יוצא!
 למה?
 כך, איני רוצה שהתקרר.
 אתם מתוכחים על נושא שכל אחד מסתכל על זה מנקודת ראות שונה - אתה צריך גשם והוא לא צריך, כי הוא רוצה לצאת לטיול, די!
 אתה בא? המורה אמרה שנצא לטיול למקום חם.
 שלום, איזה כיף! בוא נרוץ לבית הספר.
 מה אתה רץ כל כך מהר? איזה תלמיד חרוץ, מה קרה?
 פטום מאוד, אני רוצה לצאת לטיול!

הרדיו הודיע:-
ה י ל ד :-

ה א ב :-

ה ל ד :-

ה א ב :-

ה י ל ד :-

ה א ב :-

ה י ל ד :-

ה א ב :-

ה י ל ד :-

ה א ב :-

ה י ל ד :-

ה א ב :-

ה י ל ד :-

ה א ב :-

ה א ב :-

ה י ל ד :-

ה י ל ד :-

ה י ל ד :-

ה י ל ד :-

רוחם בוטל-כחה ו'

החיכסותי למנגינה

כשפנינה הפעילה את הפטיפון, הרגשתי שכאילו יש מלחמה בין הכינורות לבין החצוצרות והצ'לו. הכינורות אומרים שהקול שלהם לא כל כך חזק, אבל נעים יותר מהחצוצרות והצ'לו. והחצוצרות והצ'לו טוענים שהקול שלהם יותר חזק ויותר יפה, בדיוק כמו זמיר.

שגית מיכאלי - כחה ג'

החיכסותי למנגינה (שהושמעה בכחה)

זה מעורר בי הרגשה שהאם כוזה להשכיב את חיינוקה, אבל החינוק מפחד, כי הם במיקלט והוא רוצה את אביו. אבל אביו במלחמה, לכך החינוק לא יכול ליטון...

גליית יודן - כחה ג'

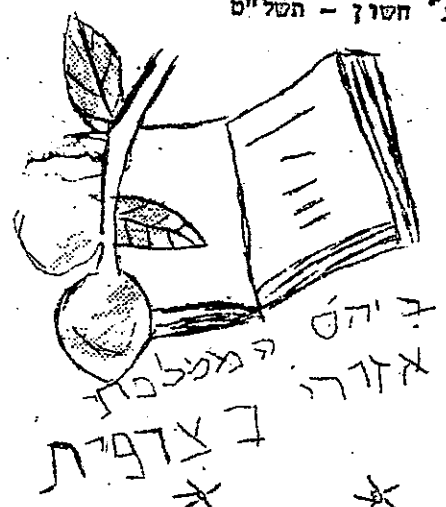
ב מ ע ר ה

אני שמעתי קול שאני במערה, בחוטר, ואני שומע צעדים באים לקראתי. אני מפחד (מח מפחד) אני מסתובב והולך לצד הטני ובחזרה ואני שומע צעד, ועוד צעד בא לקראתי. אין לי מאיפה לצאת. אני צומד ומפחד. פתאום אני רואה בור, ובתוכו יש גם מערה. נכנסתי למערה וישבתי. היה בה אור והמערה היתה כאילו בית. הביח היה של הילד ששמו רמי, שמצא אותה. היה שם ילד קטן שקראו לו עודד ורמי טפל בו והילד הקטן גדל. שניהם שיחקו יחד. רמי ועודד חטבו מה לעשות ורמי אמר: בוא נעשה מסיבה, הם עשו מסיבה גדולה מאוד ורמי אמר לעודד: שלום לך עודד, כי אנחנו גפרדים, ושניהם נפרדו בברכות.
 יואב הזמי - כחה ג'

התקדמות

ב"ה"ס הממ" האזורי בצופיה
ג' חשוון - תשל"ס

דבר - המ ע ר כ ת

חלפו החגים ואנו נכנסנו לחקופה של לימודים ועבודה. וכולנו מקוים שזו תהיה עבודה פוריה ונעימה.
עיני כולנו נשואות אל המאמצים הנעשים ע"י מנהיגינו להשגת שלום אמת עם המצרים, ואחר-כך גם עם שאר מדינות ערב.
נלוה בשמחה את בגיץ וסאדאת שיצאו לקבל את פרס נובל לשלום באוסלו-בירת נורבגיה. אנו מקוים שהם יהיו ראויים לפרס זה, שיביא איתו את החתימה על הסכם ש ל ו ם.

כשאני שוכב במיטה; כשאני מרגיש כלילה בגשם, מיד אני קופץ מהמיטה לחלון ומסבכל על הגשם וחושב לי: איזה כיף יהיה מחר לקפוץ מעל השלוליות, לשמוע את הרעמים וליפול כאילו היחה זו יריה המכוונת אלי...
ולפתע, בום! אני נבהל, קופץ למיטה ומתחבא מתחת לשמיכה החמה. זהירות! עץ נופל ממכת ברק. את, איזה כיף! קפוץ הצידה שלא יפול עליך! יהופ, אני מתכרבל בשמיכה וחושב: כמה טוב יהיה לנסוע השנה לחרמון ולגלוש במגלשות, כמו בסרטים.
את, איזה כיף! נרדמתי...

יגאל זקס - כחה ו'

קפצות

מנקודת ראותו של ילד שעומד לצאת לטיול; בוקר... החתוררתי, ובזכרי שהיום יש טיול קפצתי ממיטתי, אך ראיתי לפתע בשמים עננים. חשבתי: זה יעבור. אך במקום זה הם התגודדו והתאספו והתחילו לרדת גשם. אוף... למה היום? בגלל זה לא אסע היום לטיול! למה? למה? למה?

יעל שחם - כחה ו'

מנקודת ראותו של קבצן; עוד יוצא הקבצן מפתח ביתו והנה התקדרו השמים וגשם עז נחך, היה מה הגשם הראשון. הקבצן עמד בגשם רועד מקור, שיניו נוקשות ובגדיו קרועים. הוא השקבליבנו: לעזעזל, דוקא עכשיו בא הגשם! כשאיך לי בגד ללבוש ופרוטה בכיס ואפילו כסף לקנות אוכל. והגשם הזה, למי הוא נחוץ בכלל? הרי עוד לא חורף! מה אעשה? אני נמצא באמצע הרחוב וגשם שוטף יורד... אחתבא בינתיים מפני הגשם בחדר המדרגות הזה...

ורד קלנר - כחה ו'

גשם ראשון מנקודת ראות של חקלאי:-- (דו סיח בין אב ובנו).

- יוסי: איזה יופי, אבא, בוא תיראה את העננים.
- אבא: מה, מה קרה? יש איזה צרות?
- יוסי: לא, אבא, הסתכל וראה - הם מתחילים להיות אפורים.
- אבא: איזה יופי, בני, אתה רואה - גמרנו את כל העבודות בסדה וציפינו לגשם, והנה הוא בא.
- יוסי: אבא, מה היה קורה אילו לא היה יורד גשם?
- אבא: היה רע מאוד.
- יוסי: אבא, מתחיל לרדת גשם.
- אבא: יוסי, סגור את החלון, כדי שהגשם לא יכנס הביתה.
- אבא: עכשיו אני טקט - יורד גשם, משקה את השדה ואני מקנה שהשנה יהיה יבול טוב.

חנה אלקבץ - כחה ו'

פרס נובל לשלום לסאדת ולבגין

סאדת ובגין החליטו לעשות שלום. אז נפגשו במחנה דוד שבארה"ב ועשו את ועידת "קמפ-דווד". הנשיא קרטנר עזר להם לדבר על השלום. הם שבו ודברו על השלום ימים שלמים ולא ישנו כלילות. אבל סאדת הסכים לשלום רק תמורת סיני ופתחת רפיח וימית. אחרי שחזר סאדת ובגין כל אחד אל ארצו, ודברו על כך בארצם, ישראל לא ידעה אם לתת את פתחת רפיח, את ימית ואת סיני, היו דיונים רבים על כך. עשו הצבעה ובסוף הסכימו שישראל תתן את המקומות למצרים ויחתמו על חוזה שלום.

כתבו: יעל הראל וגליה יודן - כחה ג

מהו פרס נובל ?

נובל - היה כימאי ומהנדס שוודי שהמציא את הדינמיט (חומר נפץ). חומר זה יכול לשמש להרס וחורבן אך גם לבנין ופיתוח; לפני מותו צייד נובל. לחלק כל שנה פרסים מתוך כספים רבים שמסר בירושה - לאנשים התורמים להבאת שלום, להמצאות מדעיות ולפיתוח התרבות בעולם.

הגשם

גשם, גשם, גשם,
בלי סוף
גשם בגינה,
גשם ברחוב,
הכל רטוב,
שמחים כולם
גם אנחנו,
הצמחים והעצים
במיוחד שמחים
האנשים עם מטריות
ומעילים.

ליאת לוי - כחה ג

סתיב

אתמול היה טיפטון
ממש כזה חצוף
שירד לי על האף
כשנורית קפצה,
הסמיעה השלולית "פף"
ובטתיה לי קר ביד,
לבשתי הכפפה לבד,
גם קר הים לי בעורף,
אך שמחתי שעוד לא חורף,
ובכן היה הסתיב,
ובשתי הסמים כבר יש עב.

לאה בכר - כחה ג

גם צרות מביא הגשם

הגשם הרס לעכברים את המאורות. כל העכברים צונו, כולם ברחו.
גור אחד, שאמו מתה במאורחה בבוץ, נשא בפיו עכבר אחד.
גם צרות מביא הגשם - התלוננה אם עכברה אחת.

יובל ברגר - כחה ג

ניר טבת י / אמיר לויט - כחה ג

יום אחד ירד גשם. יצאתי החוצה לראות, פתאום הרגשתי טיפה על האף וטיפה על הפה, ועוד טיפה על העיני. ופתאום - גשם חזק ירד! ממש מבול! נכנסתי הביתה, לבשתי מעיל וסודר ולקחתי מטריה ויצאתי החוצה. ראיתי, שירד גם ברד! זה היה יפה מאוד, זה היה לבן וחלק. פתחתי את המטריה ויצאתי לגשם, אספתי ברד וזה היה קר. אחרי שנמס שתייתי וזה היה קר, קר!

שפע ברכות ליום ההוא -
ליאת ולס - מתאופי כחה ג (המורה)

תהלים

ג' יהוה
אזרה
ב' צדקת
ה' מלכות

דבר - המערכת -

שלום, ילדים חביבים.
המטא ומחן על חוזה השלום עדיין נמשך.
יש בו עליות וירידות. אנו מקוים סוף סוף
יחתם ואמנם נגיע אל המנוחה והנחלה -
אל השלום הנכסף.
השבוע התקיימו בחירות במדינה, אך ילדי
המושבים והקיבוצים לא הרגישו בהן, כי התנהלו
רק בערים ובמושבות.
גשמי החורף החלו לרדת וכולנו שמחים
לבואם - הלוואי ויהיו אלה גשמי ברכה.

גשם, גשם

ביום גשום אחד ירדתי לשקרה
ופתאום התחיל לרדת גשם.
גשם ברחוב וגשם בגן,
גשם וגשם כל הזמן -
ואני קצת משתעלת וקצת מנוזלת
בציפור, הביטה חזרה -
צעף, מעיל, כפפות, סודר
אח כל זה לבשתי ולקחתי,
גם מטריה, ושוב ירדתי אל השדרה.
בשדרה שלוליות רבות רבות,
בכל מיני צורות גדולות וקטנות,
יפות ומענינות.

שגית מיכאלי - כחה ג'

סחיו

אחמול היה טיפסוף
ממש כזה חצוף
שירד לי על האף.
כסנורית קפצה,
הטמיעה השלולית "פף"
וכשהיה לי קר ביד,
לבשתי הכפפה לבד,
גם קר היה לי בעורף,
אך שמחתי שעוד לא חורף,
וכך היה הסחיו,
ובשמי השמים כבר יש עב.

לאה בכר - כחה ג'

הסיוול הקטן

אני למדתי מהסיוול הקטן שהחלזונות יוצאים
מן האדמה בחורף. ובקיץ הם נכנסים לאדמה.
אני למדתי שיש גם אחר לקוקוריקו וקוראים לו
"משה אהרון".
דפנה זק - כחה ב'

היום ליבי לי רן-נבט לי בגן!

היום ליבי לי רן-נבט לי בגן.
שבועות חכיתי לו,
עד מאוד רציתי בו,
והיום כשקמתי והשכמתי,
היה ליבי בי רן-כי נבט לי בגן,
ועדתי, וגרפתי, והשקיחתי,
וה-כל מפני ש...
היום רן בי ליבי-ציץ נבט בגני.
ענה ערן - כחה ד'

הכחה - שלנו

הכחה שלנו יפה ונקיה
הכחה שלנו מאוד חמודה.
נעים בה לשבת, נעים לעבוד,
ולעשות בה כל מיני עבודות,
ליאת טאוב - כחה ב'

חידון - בנושא "אני"

1. ב' נמצא הלב - מי אני?
2. בעזרתה אתה חושב - מי אני?
3. אני מוליך את הגוף - מי אני?
4. אנחנו ממששים - מי אני?

חיברו תלמידי כחה א' 2/

בדיחה

חברי השלויזיה לא ידעו איזו חוכנית
לשים בין "שורשים" ו"עלי כותרת".
וזכרו והחליטו לקרוא לחוכנית - "גבעולים"...

ה ש ל ו ם

השלום יבוא מהר -
 אותו נאיץ, פן יאחרו!
 כשיהגשם אותו הלום,
 יקראו כולם בקול: שלום!
 סאדאט ובגיץ ירקדו
 ואסד יאמר: כל תקוותי אכדו...
 מלך ירדן, הוא הוא הוסיין,
 שלא מזמן החתן,
 איש לא יודע מה הוא יביד -
 אולי בשני הצדדים יתמוך המיד...
 וג' ימי קרטס ידידו,
 שלא תמיד מאתורינו,
 גם הוא שמה וצוהל
 ואנלי הוא מתאבל -
 שלא זכה בפרס נובל...

השלום שלי

השלום שלי - שלום גדול,
 שיביא אלי את הכל!
 השלום שלי שלום ברכה,
 גם לי וגם לך.
 השלום שלי ללא קרבות
 וללא פרחים על מצבות.
 השלום שלי עוד במרום
 ואני מקוה שהגיע היום.
 שיגיע מהמרום
 ויבוא הלום,
 כיונה צחורה
 עם סרט כתום,
 ועליו כתוב: השלום חשוב!
 זה השלום הגיע
 הגיע היום.

ינסה שפרוט - כחה ו'

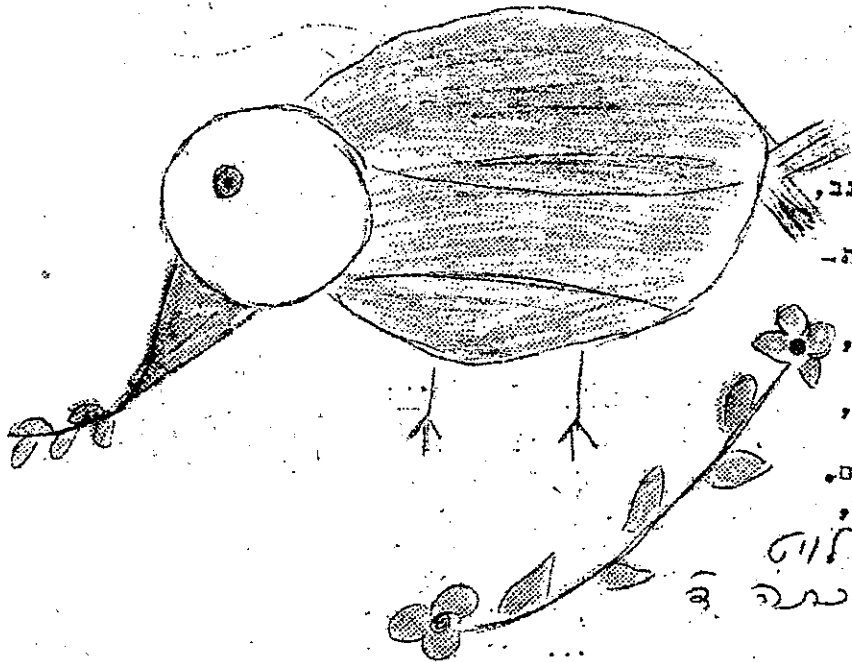
ברעז פאר - כחה ד'

ה ש ל ו ם

השלום הגיע, הנה הוא בא!
 מרחוק כבר רואים עקבות עם זנב,
 וכמעט השלום כבר קרב ובא.
 עוד שלושה חודשים יחתם החוזה -

שלום באמת!

אז נוכל לבקר, לטייל, לסייר,
 לשחק עם כל ילד שם,
 ונרכב על סוסים ונראה מפלים,
 וכשנגמור את סיורינו שם,
 נזמין אותם טבואו אלינו פעם.
 כך נחיה בשלום, בחופש ודרור,
 וכך נסחדר באמת...

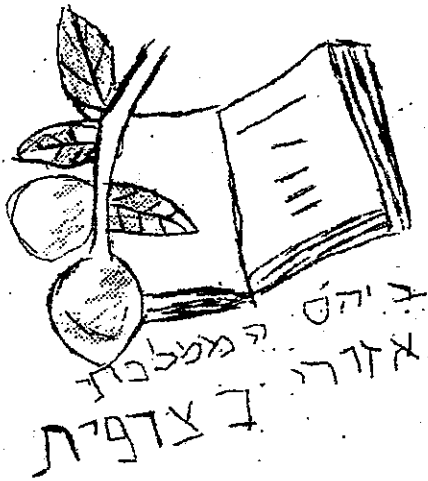

ה ש ם

כל הלילה	לא ישנתי
רק חשבתי	וחשבתי:
על הגשם שיבוא	עוד מעט ובקרב.
הוא ידפוק	על חלונני
וילחש לי:	אל תשני!
ילד טוב אני,	מרב קדם - כחה ד'

אמא אויבן! אסע ברטאן אום פווארט!
 אלקן - אמא אויבן ככה א' אמורה
 זאמלין, יואר, אאריר, אארלי - אמא אויבן ככה א' אמורה
 זאסכה - אמא אויבן ככה א' אמורה

תהלתו

הבעה יצירתית: כלים וקולות

מאוסטריה קרב לו חיל
 ובראש המחלל,
 אך אותו החריטו המחופפים של החיל
 וכך לא נשמע המחלל
 לחיילים כובעים הדורים ולמפקד (זה הטיא)
 כובע כמו לנטיא
 לכל העיירה באה לראות מן הופעה סכזאת
 והמחופפים מחופפים בטקס גמור, כרגיל.
 והמחלל על חליל לנגן התחיל.
 ופתאום, כמו בצחוק, תופפו החופפים
 ברעט איום שהבריח ילדים
 הם לא יכלו להפסיק לחופף על התוף
 ופתאום טיאו ואין סוף...
 נועה צחובל - ר'
 (תפ א)

דבר ומערכת

אנו יוצאים לחופשה ארוכה, בה נחוג
 כמה חגים: חג סוכות - בו נטב בסוכה,
 נסיר, נאכל ונשמח ונזמין אלינו אושפיזין
 (אורחים), שיטמחו אתנו, זהו חג האסיף
 בו מסתיימת עונת החקלאות של הקיץ.
שמחת בית השואבה: הוא חג המים והתפילה
 לבטמי ברכה סירדו הטנה. שמחת תורה - בו
 בטמה על סיום הקריאה בתורה והתחלתה מחדש
 נקיים את ההקפות מסביב לבמה עם ספרי
 תורה ודגלי חג. "ושמחת בחגך" והיית א'
 שמח!
 חופשה נעימה
 חייל מילון אורי - המלחמה

פעם יצא אביו של דני, נער בן שתיים עטרה שנים, למלחמת יום כפור נגד המצרים והסורים.
 כאשר נגמרה המלחמה, לא חזר אביו של דני הביתה. אחרי המלחמה החליטו דני וחבריו להפס אתרי
 אביו. הנערים יצאו לדרך בדאגה וחרדה בלבם, שלא ימצאו אותו. הם עברו שדות וכרמים עד אשר
 הגיעו לגבול ושמעו מיטהו גונח וקורא: הצילו, הצילו... הם התקרבו אל הקול בחסס שמצפה להם
 מלכודת מות. להפתעתם המטמחת ראו את אביו של דני סוכב פצוע, חיוור וחסר אונים. הם קראו לעזרה.
 קשה לתאר את הטמחה אחרי העצב הגדול - כשתור אביו למושב בריא ושלם. סוף טוב הכל טוב...

כתבו: זיו ס, ערן, גלית, עמית י. קבוצת אחרג

ברוך ברכה לואי (האלוהים)
 וברוך שפך ברכה אל תלמידי ביה"ס,
 המורים והאלופים
 לתלמידי ארץ, ומר, איאר, אילון, אהרן, אהרן, אהרן
 לתלמידי מורה, הרה, ואלק, אל, אילן, אילן, אילן, אילן
 איום - ברכה לתלמידי המורה
 אספי, אילן - ברכה לתלמידי משה ה' והמורה
 זיל, אילן, אילן - ברכה לתלמידי משה ה' והמורה

אילן

התיחסותי לשקט

יום אחד הלך דני לשחק בכדורגל. והנה המגרש ריק, והיה שקט בבית-הספר. הלך דני אל חברו ואמר לו: בבית הספר שקט ואיך בו אף אחד. האם רוצה אתה לשחק איתי? - לא, כי הנרי יבוא ישנים. - אז בוא, נשחק משחק שקט, אמר דני. - טוב, אז בוא לביתי ונשחק משחק שקט. הלכו שניהם ושחקו.

נעמי ספר - כחה ג'

סיפור על רעש

יום אחד טייל קיפי הקיפוד על הדשא, פתאום נבחו הכלבים וקיפי התכדר לכדור. אבי יצא מן הבית, הביא אוהו הביחה ומאז הוא חי בלי דאגות.

ינובל ברגד - כחה ג'

מעשה עצוב שקרה לרמי

יום אחד יצא רמי לחצר והלך לשחק עם חבריו. פתאום ראה רמי את חבריו במגרש בית-הספר, הלך רמי לשחק איתם, אבל הם התחילו לצעוק עליו. אחד צעק: לך מכאן! והסני צרח: עוף מכאן, לא צריכים אותך, אנחנו יכולים לשחק גם בלעדריך! אתה לא יודע לשחק ואנחנו יודעים לשחק. אנחנו לא כמון, ספסוס שלא יודעים לשחק בכדורגל! פתאום הכריז אחד הילדים: ילד, בוא לשחק. אנחנו מדברים איתו ומבזבזים את הזמן. הרץ רמי הביחה ובכה.

יניב בן-דב - כחה ג'

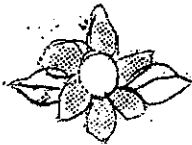
מזלו של רועה

היה רב אחד בעיר צפת, אשר אטרו נפטרה ולו בן רועה צאן. יצא הבן להרים הגבוהים עם צאנו, לפתע התקדירו הסמים... אביו הרב דאג לו עד מאוד ולכן החליט ללכת לבית הכנסת ולהתפלל, התפלל הרב בקול עצוב מאוד והתחיל בוכה: ה', ה', רחם נא עלי. אשה איך לי. הסאר לי את בני! אנה, ה' עזור נא לי, רב זקן אני עד מאוד. הסאר לי את בני. לא אוכל בלעדריך! רחם עלי!" וכך המטיף עד הליל, לפתע נכנס מטרם ואמר: בטס ה' רחמתי עליך, רב מסכן, החזרתי לך את בנך. הנה הוא כבר מגיע, בעוד דקות מעטות יכנס בנך לביתך. לך וצפה לו. וכך הגיע בנו בשלום...

ליילך זלג' - כחה ד'

ומיכל לויט - כחה ד'

המלצות על ספרים

איש המסתורין - ז'ול ורן:- ספר בו מסתף הסופר את גיבוריו בסני ספרים: "ילדי רב החובל גרנט" ו-"עטרים אלה מיל מתחת לפני הים". וכך גיבורים שהמציא, הקטורים לסיפור. הסיפור הוא על אנשים שניצלו על אי והתחילו לפתח טלגרף, לעבד סדות ועוד, עד אשר מצאו את... את זה חקראו בספר.

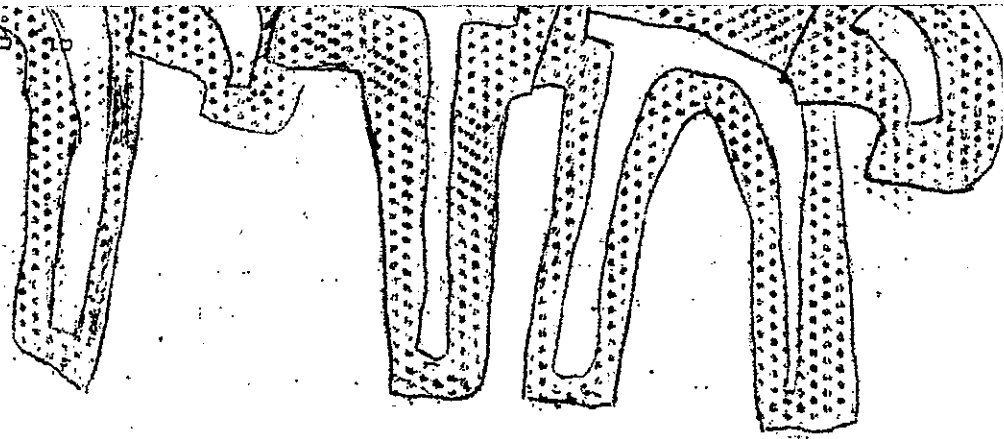
בן המרזב - טרה גלוצמן:- בספר מסופר על חיים נחמן ביאליק, שחי את חייו בכפר ובעיר, על פגיטותיו ויחסיו עם בני משפחתו. הספר צפוף מאוד ועבה, כדאי לקרא אותו.

ממליצה נועה צחובל - כחה ו'

גם הפעם אמליץ בפניכם על כמה טובי ספרים שכדאי לקרא בהם:-

הרפתקאה במדבר - קרל מאי:- סיפור הרפתקאני על חבורת אנשים שלא היו כמו כולם ומצאו במדבר דבר מיוחד, שלא מצא אף אדם. מהו? קראו ותדעו...

החבורה בעקבות המרגל - ארנונה גדות:- סיפור על חבורת ילדים נועזים שגילו סמורם להנדסה הוא מרגל מצרי. בזכותם תפסו את המרגל וחבורתו...

תקנון מספרים א' ע"פ:

גולדה מאיר ז"ל

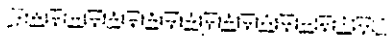
גולדה הייתה אמא של מדינת ישראל. היא הייתה אשה חכמה וחבל טהלכה לעולמה. היא חלמה על השלום וכל חייה ולא זכתה לראותו. רובי פינקלר - כתה ג'

דבר - המערכה:

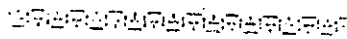
בשבוע שעבר נפטרה גולדה מאיר; שהייתה ראש-הממשלה של ישראל. גולדה הייתה מדינאית - גדולה בישראל ומפורסמת בעולם כולו כאשה דגולה, שכולם מעריכים אותה ואוהבים אותה; כולנו הצטרפנו צעד רב כשנמנענו על מותה של ידידתנו גולדה;

הגברת גולדה מאיר ז"ל

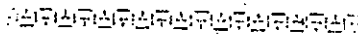
הגב' מאיר הגיעה להיסגים גדולים למען מדינת ישראל. היא מלאה תפקידים חשובים למען העם היהודי למעלה מ-50 שנה. (הרבה שנים לפני קום המדינה). לאחר הקמת המדינה הייתה נציגת ישראל בכריח המועצות ונחשבה לאשה חשובה וגדולה בארץ ישראל ובעולם. טגית מיכאלית - כתה ג'

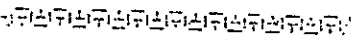
כשנמנעה גולדה נפטרה הרגשתי שמיטהו ממספחתי מה ויותר לא תהיה לנו מנהיגה כמוה, כי היא נתנה את כל חייה להקמת מדינת ישראל. הנוער הישראלי לא מבין מה שהיא עשתה למענו, כי אז הם עוד לא היו. יגאל סרגיאן - כתה ו'

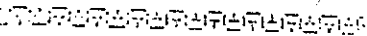
כאשר ראינו בטלוויזיה את הלוייה של גולדה עמדו לי דמעות בעיני. לא ידעתי למה. אולי מפני שחבבתי אותה, אחר כך הרגשתי צמרמורת והייתי מוכרחה לבכות, אך לא יכולתי. אורנה אליעזר - כתה ו'

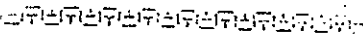
הרגשתי עצב, כאילו מה אדם קרוב לי, בעצם, בקוטי הכרתי אותה ורק לאחר מותה ידעתי עד כמה הייתה מפורסמת. היא הייתה אמיצה, כי הייתה חולה 15 שנה וידעה זאת. הדס קדם - כתה ו'

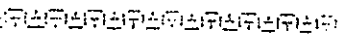
כשגולדה מתה הרגשתי כאילו היא סבתא שלי. היא הייתה מדברת ברגש, עם כל הלב. רבקה מונדלק - ו'

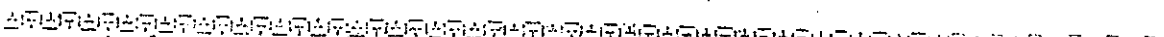
קשה לי לעכל את הרעיון שגולדה מתה. הייתי עצובה מאוד כאשר ראיתי את התכניות בטלוויזיה. ענבר קלינמן - ו'

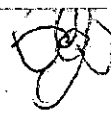

כשהודיעו על מותה של גולדה מאיר הרגשתי עצב רב, כי היא הייתה אשה גדולה ומנהיגה אמיצה. אין בישראל אדם שלא ידע מי זאת גולדה. על אף מחלתה המטיכה לנהל את עניני המדינה בעוז ובלי פחד. מירי עובדיה - ו'

חייה של גולדה היו קשים. היא חרמה הרבה למען ארץ ישראל. בחוץ לארץ ובארץ. היא רצתה מאוד לראות את השלום והסכימה למות יום אחרי השלום. איריס אברמוב - ג'

רבתי עם חברי

יטבתי לי וחשבתי: איך יכולתי להתחבר אהה, עם דפנה? רעה כזאת! חושבת שהיא חזקה ממני ובעצם היא פחדנית. נדבקת אלי כמו דבק, כי אני טובה ממנה. רציתי להפטר ממנה. יום אחד קללה אותי, אני לא יודעת מה עשיתי לה... אף פעם אני לא מתחילה לריב (חוץ מ-10 פעמים) צחקתי עליה והיא הרביצה לי. רציתי לבכות, אך לא בכיתי, רק כאב לי. היא בטח רוצה להטלים איתי, גם אני רוצה בכך, אבל זה יקרה טוב. המצב נטאר כפי שהיה, ואני עדיין ברוגז אהה. הבל...
נועה צחובל - כחה ו'

רבתי עם חברי / יגאל זקס - ו'

טבבתי במטתי וחשבתי לי: האדיוט הזה, נמאס כבר! חוטב את עצמו למטהו. חלט כמו קט. הוא הפיל אותי לטלולית, אז אני זרקה לו אבן בראש ופתחתה לו את הראש וכל הקט טיט לו קט הצין פתאום... עטינו ברוגז. לא איכפת לי! הילד הזה פטוט נמאס. יש לו אף כזה כמו של נטר ופולט בלי הרף נזלת, אדיוט כזה, דחף אותי לטלולית! רוצה טגס אני אהיה "קצר נזול" כמוהו... אתמול הוא בקט ממני שליחה וטאל אם נוכל להטלים. אמנם טלחתי ובקטתי בסממנו שליחה, אבל - להטלים? מה פתאום...
רבתי עם חברי

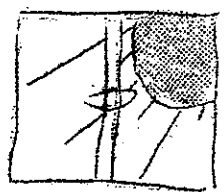

רבתי עם חברי

אמרתי: עזוב אותי! - והוא אמר: לא רוצה! - אמרתי: אני טונא אותך! - והוא אמר: מטומטם... וכך החלה הקטטה. - לבסוף נפרדנו - כל אחד הלך לביתו. קטטה זאת התחילה ממטחק גולות מסכן. אנו רבנו על גולה קטנה ומטכנה. אמנם לא היה אכפת לי על הגנלה, אך ידעתי טאם אחר, יאבד כבודי כמו טהגולה הלך ממני. רבנו עד טהגולה נפלה ארצה ואכדה ואז היינו ברוגז. הוא רע! הוא מטמטם, הוא רטע טאין כמוהו. הוא חוטב טהוא חזק ממני... נידמה לו - כ. חטבתי בטעה טחזרתי לביתי, בטבמכנטי חור גדול טגדל, צמח והתפתח בעת הקטטה. מה לעטות? חטבתי - אילולי הגולה היינו חברים. אם אבקט ממנו טוב חברות, טוב יאבד לי כבודי. מה לעטות? זאת בעיני. יוסי טפרוט - כחה ו'

התיחסות למנגינה שהושמעה בכחה:

לי היתה מחטובה טאב טל איזה ילד או ילדה קנה טלויזיה והרטט הראשון טהם דאו בטלויזיה הוא רטט מצוייר, טהחתול והכלב עוטים טלום ועוטים ברוגז. אינים אברמוב - כחה ג'

השכם כבודך

טוב צריך לקום. הטעון המעורר מצלצל ובליח ברירה אני צריכה לקום. נו, מילא... אבל מתברר טעכטיו רק 5.00 בבוקר. אינני יודעת מה לעטות. החלטתי להעיר את אמא, אבל מצפוני לא נוהך לי לעטות זאת ואני מתאפקה. כבר סדרתי את המטה, הכנסתי כמה מטטיקים ודברים איטיים לתיק. זה מרגיז - מהי הם כבר יקומו? אם לא יתעוררו עד 6.30, אני מעידה אותם! הם נטארים ערים עד טעה מאוחרת, רואים טלויזיה ואחר כך יטנים וחולמים... וקמים מאוחר. אני נכנסת לחדר טל ההורים ורואה: אמא עומדת להתעורר ואבא כבר מזמן יצא לעבודה. כטאמא מתעוררת, היא אומרת לי: לכי לישון, הרי הטיוול יהיה מחר... טבתי אל המטה. מירב קדם - כחה ד'

טפור - בארץ הצעצועים

פעם אחת, לפני טנים רבות, בארץ רחוקה מאד מאד, היתה רבבת צעצועים גדולה מאד. היא נטעה ונטעה למרחקים. מטביב צמחו על העצים טוכריות, וצפרים עפות ומתעופפות ומצפצפות-זוהי ארץ הפלאים והצעצועים. וקרו טס דברים כל כך יפים ומצחיקים, לגמרי לא כמו בעולם טלנו. הרכבת נטעה לה והצפורים צפצפו וצפצפו. לייאת טאוב - כחה ב'

טיול לבחל ערוגות - בטבת

התעוררנו בטעה 4.00 בבוקר, יטנים כמעט, מחכים לאוטובוס טהגיע בדיוק בזמן. הכביס היה ריק ונטענו לאסוף את טאר האנטים ויצאנו לדרך. היתה הטעה 6.30 בבקר ואנחנו בדרך. את ירוטלים עברנו בטעה בוקר מוקדמה, גטס ירד כל הדרך עד טהגענו ליריחו-טס לא ירד גטס. נטענו לאורך ים המלח והתרחצנו בו ליד עין גדי. אחר כך עלינו לתניון, ירדנו בטביל נחל - ערוגות. הדרך היתה מענינת, ראינו צפרים יפות צמחיה מיוחדת, ערבי נחל ועוד כל מיני צמחים אחרים, אחר הצהרים ירד גטס והמדריכים סיפרו לנו טיטרד גטס לעיתים רחוקות באיזור זה. סיפרו לנו טיש בטמורה נמרים, יעלים וצפרים יפות. האזור מלא דקלים ויפה מאוד לטייל בו. לייאר רהי - כחה ה'

מחולאים

פסח תש"ל